

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG KAN IKKE LIDE DIN KÆRESTE

Podcasten er sponsoreret af dig og mig, Hors Mobilselskabel Colmy.

Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.

Du lytter til en podcast fra 24.07.

Jeg har i hvert fald været i en situation, hvor en af mine veninder havde en kæreste.

Som på et tidspunkt, da vi var ude sammen, kaldte hende Ludder, hvor han var blevet fred.

Det havde bare været dramatisk, og siden den dag, der kunne jeg ikke lide ham.

Kærester kommer og går.

Venskaber består.

Der har jeg i hvert fald hørt.

Derfor har jeg også altid haft det helt skamfuldt over, at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.

Du kan genkende, at vennskaber kan være både den stærkeste, skrøbliste, veste og sværeste relation i verden.

Lige nu har jeg for eksempel både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.

Nogen jeg helst vil glemme, venskaber jeg drømmer om bliver endnu tættere, og vendeforælskelser i folk, der endnu ikke ved, at din dag skal være min ven.

Derfor har vi lavet denne her podcast, en slags venskabsambulance, hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine venskaber, og måske forhåbentlig sæt blive venner undervejs.

Mit navn er Ida Sofia.

Mit navn er Maria Jenssel.

Du lytter til 112 for vennskaber. Velkommen til.

Så er vi her Iga.

Så er vi her.

Det er vi. Så er vi tilbage i studiet.

Og ja, jeg skal spørge dig om noget.

Og du bliver måske lidt spændt.

Hvad tror du, jeg kunne finde på at spørge dig om sådan en dag som i dag?

Du tager solbrillerne på, mens du siger det, så måske noget, hvor du ikke tager højnkontakt, fordi det er så at bringe dig noget intimidering.

Nej, er jeg nænt og bange for sådan noget?

Er jeg bange for konfrontationer?

Så føler jeg, at det er ekstra alvorligt.

Det er noget alvorligt.

Okay.

Og jeg tager solbrillerne af nu.

Du skal bare se, om jeg kunne sidde med dem, men følg mig lidt som en idiot.

Så vil du måske spørge om, jeg har taget kage med i dag, eller gjort et eller andet dejligt?

For mig.

Jeg kan jo kigge med omkring, der ikke er noget kage, så vi det med det øje kan skue.

Så det spørgsmål vil jeg også undlade.

Nej, det jeg faktisk vil spørge dig om, det er, hvad er det der for en pærdikader på?

Hvad har den her historie, for den er stor?

Ja, det er den, og der er faktisk en historie om, hvorfor den er stor.

Men jeg kan lige først beskrive, at den har helt almindelige perler.

Og så har den sådan nogle små figurer, som er lavet af sådan nogle bitte, bitte små perler.
Nogle bandsker, eller ikke det?

Ja, som så ligesom skaber et jordbær, eller en vanmelon, eller en smiley, eller en et eller andet.
Det er det, den er lavet af.

Det er sygt, hvad børn kan lave den dag i dag.

Hvorfor griner du det? Jeg synes, jeg er sygt.

Du skulle se de pærdikader, jeg lavede, da jeg var barn, de så hvertfald ikke sådan derude.

Det var bare at sige.

Nej, nu er det jo så heller ikke et barn, der har lavet dem.

Er det ikke pændet, der har lavet den, da?

Er du seriøst?

Nej, sådan en mor fra Jylland lige nu?

Nej, nej, nej.

Ja, jeg troede, det var jo en pilot, der havde lavet det.

Nej, og undskyld.

Nej, hvor er det sjovt.

Det her, det er en meget, meget smart, og jeg kan låte dig for meget dyrhalskede.

Den er fra det mærke, som hedder purout, har jeg lyst til at sige, purout, purout.

P-U-R-A-U-T-Z.

Og hvis du nu har lagt mærke til den nu, så vil du se den på rigtig mange smarte mennesker, du kender.

Pyrout.

Pyrout.

Pyrout.

Pyrout.

Det er sådan et navn, som jeg aldrig har sagt før, men har tæt overalt.

Nå, altså...

Hvor lærer jeg at se her?

Kan du se, at det er flot?

Ja, nu skammer jeg mig lidt, men ikke fordi jeg kan se, at det er flot.

Jeg synes også, at den er flot.

Det var jo ikke... Det var jo derfor, jeg var imponeret i, hvor der var historien bag der.

Grunden til, at den er stort.

Hvorfor har den været flot?

Ja, hvorfor er den?

Hvorfor er den været flot?

Det er da vildt flot.

For Lope kan ikke engang sige en sammenhængende sætning uden at sige noget forkert.

Hun kan jo ikke lave en ven med lån ud og give det små glæesperler til.

Det samme med fastgrønnsperler, vi sidder af.

Jeg havde jo nok ikke tænkt over, at de små andre slags perler ikke også bare var...

Altså, jeg troede da, at alle perlerne var købt i pandue, hobby og bare skulle sætte på en snor.

Det tænker jeg ikke, man behøver at kunne sige en fuld sætning for.

Men hvis du kan lave, så er der flot en halvskade, så billigt og hurtigt,

som du forstiller dig, at en toårigt barn kan.

Så må du gerne lave sådan ene her til mig.

Så behøver jeg ikke betale 2500 eller i hvert fald der.

Det kan jeg stadig ikke.

Det jeg prøver at sige er bare, at jeg synes, at det var rigtig flot,

at Perninope havde lavet den pærdekæder, og så kan jeg så forstå, at det ikke hende, der lavede den.

Og nu føler jeg mig lidt som en kvinde i træserne,

som har sagt til sin barn eller sin niece, hvad ved jeg,

at hendes huller på bukserne, og hun er ikke frys op knæene.

Forstår du sådan lidt sammen?

Er det barn, der har lavet den?

Er du faldet siden du har hold på knæerne?

Og det føler jeg lidt af den kontakt, der ser mig selv i nu.

Nå, jeg synes måske bare, vi skal gå til at vende spørgsmål, så...

Ja, vi skal til vores venindebog.

Det kan vi ikke det.

Og det spørgsmål, vi har valgt i dag, som I har stillet til os, det er,

hvornår har du sværest været at sige pyt?

Ja.

Hvornår har du sværest været at sige pyt?

Forget.

Jeg kunne godt forestille mig, at du ville sige det samme, altså, at vi havde det på samme måde.

Så skal jeg sige det, som jeg havde tænkt, fordi det tror jeg godt kunne være det samme.

Ja, er det altid?

Er det altid?

Nej, det var ikke det, jeg ville sige.

Hvad ville du sige?

Jeg ville sige, når noget er uretfærdigt.

Nå.

For sådan kunne jeg også godt forse mig, at du havde det.

At hvis det ikke er dig op, og det ikke er færre, det ikke giver mening, så er det rigtig svært at ikke slæb på det.

Sådan har jeg det i hvert fald.

At uretfærdighed fucker mig helt op.

Det er også, når det handler om ude i verden og andre mennesker og sådan noget, lige så meget som det er med mig selv.

Men jeg synes, det er næsten om muligt at sige pyt, hvis jeg er sådan her.

Men det er jo ikke sådan.

Det skal være.

Det er ikke sådan, det burde hænge sammen.

Det var ikke sådan, det burde ende.

Det skulle have været på en anden måde, fordi det her er unfair.

Det kan gøre det rigtig svært for mig.

Og du tænker lige mig, hvad det er.

Jeg tror generelt ikke, jeg er en pyt person.

Jeg er god til at lægge ting bag mig, og jeg kan godt hurtigt tage bud af ting, hvis jeg forenner at sige pyt.

Nej, det er ikke pyt.

Jeg gør først det, når jeg har fået en forklaring eller en undskyldning eller et eller andet.

Så kan jeg, altså, så er jeg sådan, når det var.

Altså, så er jeg på den anden side igen.

Så hvis vi er uvender, og jeg synes, du har været taglig over for mig, og du siger, det kan jeg da godt se.

Det er jeg ked af, så er jeg sådan fint.

Så glemmer vi det.

Så er det ikke noget, jeg skal indgå en tanke om, der står du af mine.

Men, og det behøver ikke egentlig ikke at være i relationer med det med alt.

Altså, hvis der er nogen, der siger noget til hinanden, og jeg overhører det, så kan jeg sidde og tænke over det resten af det.

Altså, jeg er jo en gruble person.

Jeg er jo en tænker, og jeg er en svamp, så jeg suger jo alt ind, og jeg tænker, og det er meget sjældent.

Altså, jeg er også med mig selv, hvis jeg kommer til at gøre noget over for nogen andre.

Eller, at jeg synes, jeg har været ærkade, eller at jeg har været lidt for fuld eller et eller andet.

Altså, og folk er sådan her, slap nu af, det gør da ikke noget.

Altså, pyt med det.

Nej, skulle jeg ikke pyt med noget som helst her.

Jeg skal gå nu og have lov til at overtænke det her i hvert fald næste 24 timer, og gerne næste uge sted.

Før jeg måske til sidst kan tage en anden ting op, som jeg så kan tænke over, og på den måde læg det her bag mig.

Er statet det?

Ja, jeg synes ikke, at jeg er en pyt pi.

Vil du gerne være en pyt pi?

Altså, er det noget, du arbejder hen i mod, at jeg skal være bedre til at sige pyt, eller har du sådan...

Det er helt i orden, og lige som det skal være, at jeg ikke kan finde noget at sige pyt før jeg får en rigtig god forklaring.

Nej, jeg kan godt lige ikke være en pyt person, tror jeg.

Jeg synes egentlig, at det er fint nogen gange, vil jeg ønske, at jeg ikke overtænker det så meget, som jeg gør.

Men det er jo en del af mig, og det tror jeg, jeg har lært dig på en eller anden måde at leve med.

Fordi jeg er lige så meget press og engselighed, og sådan en sommerhed, det kan bringe med sig egentlig lige så mange gode ting.

Jeg synes også, at det har givet mig i mit liv at gøre, som jeg gør under mit hoved, eller være, som jeg er.

Og jo, altså nogle gange ville det være fedt at kunne sige pyt skidt til et eller andet, men det tror jeg bare ikke rigtig, at jeg kan.

Altså det kan jeg måske godt, men det kan jeg ikke, eller sådan...
Min første tanke var i hvert fald sådan der, jeg er ikke en person, hvis jeg er pyt.
Jeg er en person, som tilgælder nemt, og som er god til at lægge ting bag mig.
Hvis ting kommer til at give en mening ordne med et råd, lige så er der to ender, der rammer hinanden, og er sådan der, når, så er jeg sådan der.
Men hvis noget bliver ved med at være sådan, at de går forbi hinanden, jeg kan ikke forstå det, forklare det igen.
Og om det er så et matematikstyrk, jeg ikke kan forstå, så man ikke kan forstå, at jeg ikke forstår.
Ej, okay matematik, så måtte jeg nogensinde gået op i det.
Men et eller andet, hvor jeg bare sådan, jeg ville forstå det, og folk kan være sådan, at det er ikke lige meget, hvorfor der er det ikke gjort.
Nå, nej, der er ikke det ikke gjort.
Er det ikke lige meget, hvorfor der er ikke det ikke gjort?
Og så kan jeg være sådan, nej, jeg skal forstå det, fordi jeg var fået udsørge, men det er så, eller sådan...
Og så kan jeg blive besat, hvorfor der er sådan her pyt med det. Det er der lige meget.
Nej, ikke pyt.
Jeg har det virkelig sådan, at lige så svært, som jeg har det med at sige pyt, når jeg føler ting er uret færdige,
så har jeg også en kategori, som jeg har meget let ved at sige pyt ved.
Hvad det er?
Og det er ting, som ikke kan laves om.
Ja.
Og det er jo virkelig en god enskab, faktisk.
Det er fordi, at jeg ved det ædver mig op, hvis jeg ikke gør det.
Så jeg faktisk begynder nærmest at sige pyt, altså nærmest lige inden det skal jeg, fordi jeg kan mærke,
her er der potentiale for at komme en ting, som jeg ikke kan nu,
ære mig over i eksempel et år, hvis ikke jeg stopper udviklingen af det nu.
Så jeg sådan nægter mig selv, altså det sker meget sådan, nærmest sådan fysisk i mit hoved, hvor jeg kan mærke,
sådan pyt det væk, det væk, det væk, det væk, det væk.
Og så vil jeg ikke snakke mere om det, jeg vil ikke tænke mere på det, for så begynder overtængningen omkring det.
Altså det kan være sådan nogle latterlige ting, som for eksempel,
at jeg havde købt sådan en ventaret til vores nye køkken,
sådan de skuffer, som skulle holde vores bestik og vores sker og alt muligt,
det havde købt en lidt forkert størrelse.
Så det passer ikke sådan helt, altså der er lige sådan 4 cm for meget luft på den anden side.
Og så snart jeg ser det, i øjeblikket ser jeg det, tænker jeg, pyt.
Fordi hvis jeg først begynder nu og tænker over, det var for sent, ligesom at få tilbage, altså jeg kunne ikke aflever det tilbage.
Jeg vidste bare sådan i det øjeblik, jeg så det, så vidste jeg, nu har jeg et valg.
Jeg kan vælge, og nu bliver rigtig i at tage over det, gå ind og google, om jeg kan købe noget nyt,

bruge dobbelt så mange penge, ringe til de her og forklare hvorfor jeg skal, altså alt muligt, som til sidst bare ender med at tage en masse energi, eller jeg kan bare sige, vi har noget ventaret, der er en lille smule for smørt.

Og det er bare et lille eksempel på rigtig mange ting, der sker hele tiden, hvor jeg tænker, det kan jeg ikke gøre om, det er for sent, det er et eller andet, pyt, lige præcis med det der.

Det er også noget, jeg øver mig på generelt, men det er også fordi, jeg tror, at ordet pyt for mig har en helt særlig betydning,

som jeg ikke, altså jeg synes, ordet pyt er sådan et særlighjælpsakti i et aterne, jeg føler, at der er en eller anden sociolog,

der engang har skrevet en bog, der hedder pyt, sige pyt.

Det er der sikkert.

Sige pyt, så er det helt, pyt og pot, altså sådan, og det kan jeg synes, jeg bliver lidt i et aterne, kan jeg mærke,

og det er nok derfor, jeg har ikke en pyt personlig, men jeg synes, det er en virkelig god leverale, det der med,

at det er virkelig noget, du ikke har over en anden ting, som om det er sådan nogle købeskuffer,

at det ved jeg ikke, der kunne jeg godt være begyndt at græde og være sådan, at vi er blevet færdige, for nu skal vi købe en ny.

Præcis, og det var den følelse, hvis den kommer i sekundet, jeg lader det her overtage,

og sådan har jeg det tit, at jeg føler, hvis jeg bare giver det et sekund, så er jeg fanget i den spiral,

så tænker jeg på de her resten af dagen, de dumme skuffer, jeg drømmer om dem om netten,

så jeg kunne bare mærke, i sekundet og så, at det var sådan her, jeg tænker aldrig på det igen.

Ja, men det forstår jeg også godt, og jeg har også huskt, det var noget, jeg øvde mig meget for,

da jeg ud og rejse på et tidspunkt, jeg fik stjålet et kamera, og jeg græd, og jeg græd, og jeg græd,

og det var på den tur, der mistede jeg mange ting, og til sidst så var jeg holdt det op hver gang, at den ene ting var væk,

og der så var gået et visst antal dage til, at jeg ligesom havde bedet bejdet det,

og jeg så sad tilbage og var fucking irriteret over, at jeg både mistede kameraet,

men også mistede 3 dage min rejse på at gå og være fucking sur,

hvor jeg var sådan, og det er sådan et regnestykke, jeg bruger meget ind i mit hoved med,

at det var både at have mistet noget, og så også lavede det udelægge alt muligt andet for dig,

eller at det er så bedre for en eller anden måde at prøve at være sådan her den er væk, der ikke nok har været det,

jeg går direkte ind og køber en ny, eller jeg begynder at spare op til noget en ny,

eller jeg vil bare ikke have en ny, eller sådan, og så skal jeg ikke bruge energi på at være trist i et visst antal dage,

så skæb den både for min digital kamera og min 3 dage på sand til børn.

Tænk man ikke kan lave om, ting som er skete, og hvor der ikke er nogen vej tilbage,

altså dem insisterer jeg på at sige prøv til, for jeg bliver sindsyg over, hvis jeg ikke gør det.

Hvor er det på putten, at du spurgter mig gerne? Vil det være en anden?

Nej, jeg kan godt lige ikke være en pyt person, men selvfølgelig har jeg heller ikke lyst til at gå og være sådan en,

der går i flere år og fucking suger over det kamera, der er mistet tilbage i 2012.

Altså sådan, det er jo også, altså, så både over, ikke?

Altså, det er et svært spørgsmål egentlig, kan jeg mærke.
Det er ikke noget, jeg tror ikke er lige så dygtig til det som dig.
Hvad er et venskab egentlig?
Hvis du slår op i et leksikon, så står der, at venskab er et frivilligt, gensidigt og vejrt forhold mellem to personer.
Det adskiller sig fra bekendtskab og kammeratskab, ved at have en større følgesmæssig åbenhed, nærhed og forpligtethed.
Venskab er kendetegnet ved lojalitet, fortrolighed, positiv følelser over for hinanden, respekt og en viss grad af overbærnhed.
Og i følge videnskaben er definitionen på et venskab, når to mennesker igen og igen foretrækker hinanden selvskab over andres.
Skal vi gå i gang med dagens tema?
Det synes jeg.
Det tema, som vi skal snakke om i dag, er det her med, når man ikke kan lide sin venens kæreste.
Vi har fået sindssygt mange spørgsmål fra hjertet og lytter med om det her tema.
De udspiller sig på forskellige måder.
Altså der er nogen, der skriver om, når ens veninde ikke kan lide ens kæreste, altså når man sidder på den anden side.
Der er nogen, der skriver om, når ens vennens kæreste ikke kan lide en, eller når man selv ikke kan lide ens kærestes venner.
Der er rigtig mange udgaver af den samme firekant af, at man ikke kan lide hinanden i denne konsolation.
Men det, som dagens lytter har spurgt om, det er, hvad man skal gøre, når man selv ikke kan lide sin bedste venens kæreste.
Så det er det, vi tager udgangspunkt i i dag.
Og så kommer vi nok til at lave nogle afstikker til de andre ting i andre afsnit, ikke?
Skal vi prøve at høre spørgsmålet?
Det synes jeg er en god ide.
Hvad gør man, hvis man virkelig ikke kan lide ens allerede bedste venindens kæreste?
Vi har været veninder i 20 år.
Han har virkelig været frem og tilbage med hin, og kunne ikke finde ud af, om han ville hinne i starten.
Så har han også somme tid lidt kold over for hin, og jeg synes, det hele handler om hans liv.
Jeg har vildt dårlig kemi med ham, og kan faktisk ikke holde ud og være sammen med ham.
Han irriterer mig.
Det måneder ud i, at jeg ikke gider at ses med ham, undgår ham, og er rigtig dårlig til at spørge ind til ham, når jeg snakker med min veninde.
Så føler jeg mig som en dårlig veninde, men jeg er bare så stadig, at jeg simpelthen ikke orker at høre om ham og spørge ind til ham.
Jeg kan genkende det her sindssygt meget.
Og jeg vil sige, jeg kan genkende det fra begge sider.
Både genkende at være den person, som har en kæreste, som alle mine veninde er sådan her, kom nu for helvede væk fra den idiot.
Vi ved ikke, hvad sammen med ham er nederen.

Men jeg kan også godt genkende og se en veninde være sammen med en person, som jeg bare ikke synes er særlig fed.

Altså de ting hun nevner er jo sådan noget med, at hun siger, at han er kold over for hin nogle gange, og at han har været meget frem at spørge om, at han overhovedet vil have hin, og at alt handler om hans liv, han virker lidt egoistisk i sprængerens måde.

Jeg har i hvert fald været i en situation, hvor en af mine veninde havde en kæreste, som jeg, det var det, der satte sig mest i mig, at jeg havde hørt på et tidspunkt, da vi var ude sammen, at han kaldte hende Luder, hvor han var blevet fred.

Altså de havde et skenari, de havde et skenari, og det blev meget ophedet, og de var fulde begge to og sådan noget.

Men det satte sig virkelig meget fast i mig, at han havde sagt det ord til hin i det skenari, og han ligesom var skredet, og det havde bare været dramatisk, og siden den dag, der kunne jeg ikke lide ham.

Og der var næsten ikke noget at gøre.

Det siger også bare generelt meget om en mand, hvis han først bruger det ord.

Bruger det som et skælsord, altså siger det til sin kæreste, altså der er så mange aspekter i at stå og råbe den.

Præcis, så jeg var bare sådan, det uafbreddt lidt på en eller anden måde for mig.

Jeg har ikke forældst skrid i ham, jeg kommer aldrig nogensinde til at kunne lide ham.

Det kunne jeg bare mærke, det er øjeblik, det skete.

Jeg mistede alt for ham, og det ændrer bare det hele for mig.

Og jeg er jo ikke sammen med dem i hverdagen.

Jeg ved jo ikke alt, hvad han gør, er måske helt fantastisk søde ting.

Jeg ved heller ikke, hvor meget han har undskyldt inderligt over, at han har sagt det der eller ikke har gjort det.

I don't know, for jeg er ikke en del af deres relation, men for mig var det bare sådan, det kan jeg ikke.

Og så har de det ret hårdt i en periode, der er mange ting, og hun fortæller mig, at mange konflikter med ham, og hver gang hun fortæller om ham, så synes jeg, han lyder som en kæmpe idiot, og jeg synes, han svikter hende igen og igen, og er dårlig for hende.

Og på et tidspunkt, så siger hun til mig, nu har jeg slået op med ham.

Jeg har brug for din hjælp til at holde denne her beslutning.

Det kan også godt være, at jeg har brug for at sidde og bo i nogle dage, eller at vi er lidt mere sammen.

Altså, jeg kommer til at have kæreste så den næste tid, hvor basically det hun sagde ikke.

Og jeg var bare helt sikker, du ved, sætter alt ind for det.

Du kan soves mig lige så langt, så du vil, skal vi hente din ting, hvad skal der ske, etablerer ligesom sådan, vi skal have styr på dit netværk, og dit sikkerhedsnet,

og din familie, og andre veninder,
og hvad mit arbejde, det årger, du tager på arbejde i den næste uge,
eller hvad skal vi gøre her,
og sætter sådan de store sejl ind på det her projekt.
Og så går der to dage med det,
og så får jeg ligesom bare en sms, hvor hun er sådan,
jeg har fundet sammen med ham igen.
Er hun ikke så gør det der?

Ja.

Han har sagt, ønskind, jeg elsker ham, alt er godt dagtigt.
Og så er jeg jo sådan, hvad fanden skal jeg gøre nu?
Skal jeg så sige, good for you, det var dejligt,
så længe du er glad, eller skal jeg være nu holdt fast i?
Jeg synes, de ikke skal være sammen, det er jo ikke mig, der bestemmer det.
Skal jeg så se ham igen, skal jeg begynde at hænge ud med ham nu?
Efter et, han har kaldt hende en lyd og to,
og jeg har lige redet hende fra ham,
og så skal jeg sådan, det har jeg måske spist midt af,
eller hvad for, skal jeg have en relation til ham, i så fall hvilken,
kan jeg være sammen med hende og snakke om ham,
når hun godt ved, hvad skal jeg lave, som mig og mor,
hvor ender vi, at hun ikke, at jeg ikke synes, de skulle slå op,
eller at jeg også godt kan forstå, han jo også er en fed person,
eller hvad er min rolle i det her?
Nej, men når jeg også lige har sagt nogle ting de to dage,
hvor de har gået lige gået frem i,
kan jeg aldrig gå lige om det, det er så pisse irriterende.
Ja, og hvor er det godt, du kan væk for ham,
gudske tak og lov, kan du tro, vi andre har snakket om det længe,
det er på tide.
Jeg har altid sagt, de er ikke bare gode for hinanden,
og snakket, jeg har altid sagt, det er overfor de andre piger,
to dage efter sådan.

Nå, ej, vi glæder mig til på søndagen, når vi skal.

Ikke.

Præcis, og det gjorde bare det hele så kompliseret.
Altså, så på den måde, så forstår jeg virkelig godt den her følels af,
at være bange for overhovedet, altså at gøre det til en ting i første omgang,
fordi hun står jo lige nu og er sådan her,
jeg gider ikke se ham, jeg gider ikke spørge ind til ham,
jeg vil ikke have noget med ham at gøre, jeg kan ikke lide ham,
men jeg føler mig som en dårlig veninde,
for min veninde ved jo ikke, at jeg ikke kan lide ham,
min veninde ved ikke de her ting, jeg har ikke sagt det til hende,

og den der far ved, så snart man går ned af den vej,
at det er i talesat, så var der for mig i hvert fald ikke rigtig nogen vej tilbage,
altså det er svært at komme tilbage fra, når man først har sagt.
Det er det, der med jeres venskab efter de venede fandt sammen igen, så?
Jamen altså, vi blev ved med at være venner,
men det var jo bare svært, at jeg har aldrig fået en relation til ham,
altså det kører ligesom ikke,
og jeg blev ved med at synes, det var meget svært at snakke med hende om ham.
Det er bare så kompliseret,
fordi der ikke er nogen andre end de to mennesker, der er i det forholdning,
så alt hvad jeg kan synes ude fra, er jo bare at bringe med gistninger, ikke?
Ja, det var jo meget vigtigt at aldrig gøre sig ekspert på andre menneskers relationer.
Det er det, og det er vildt svært.
Og det vil sve'ere jeg i den her podcastet også.
Der er ikke lov at have noget med sit tale om andre menneskers relation.
Jeg synes, at hende det, og hun skal gøre det, det jeg er med.
Nej, som lever er det.
Hold da op, ja.
Jeg føler først, at man stadig skal huske det, som hun skrev.
Vi snakker bare på et podcast,
hvis man ikke har en relation til nogen, som har en relation til nogen andre,
så skal man ikke gå rundt af en tale al muligt på deres bekosthus, synes jeg.
Det synes jeg er en ret vigtig ting.
Hvad tænker du?
Altså skal man nogen siden blande sig i, hvem ens finder jeg nøje kærester med?
Altså først og fremst, så sidder jeg lige og prøver at tænke over.
Altså mit hurtigere svare til det, er ja, det skal man,
men det skal man fordi, at nogle gange, så kan folk komme ud for nogle meget behagelige relationer
til andre mennesker,
som jo kan ende med at være voldelige både psykisk eller fysisk,
og der synes jeg, at 100% af ens veninder skal blande sig.
Også fordi, at der kan man jo, og der har jo selv været været sådan der forblendet i,
jeg ikke kunne forstå, hvad det egentlig er, der sker, hvor meget det bliver manipuleret eller
gaslightet, eller hvad ved jeg?
Fordi man er så forældsket, og fordi man er blevet gaslightet til strækkelig længe nok,
til at man ikke længere kan se virkeligheden som andre mennesker kan,
og der er det jo virkelig ens veninder og venners og familiepligt at gå ind og være sådan der,
hey, vi ser altså det her med andre øjne end dig, vi er urolig for dig, nu blev vi nødt til at tage en
snak.
Så 100% synes jeg, at man altid, på et eller andet tidspunkt i hvert fald, at det har kortesvare til det
her, ja.
Men der er sindssygt mange situationer, hvor jeg ikke synes, at man har hovedet, og har nogen,
det svære krav på at skulle blande sig, hvem folk de finder sammen med, fordi det er undskyldt sagt,
på en lidt grøn, på en måde her rager ikke andre end de personer, som er sammen, synes jeg.

Og jeg sidder lige og prøver at tænke over, hvem, eller om jeg har haft nogle kærester inden, altså venenders kærester, eller venners kærester inden på livet som jeg kunne lide, og jeg tror, at der har været en enkel, hvor jeg virkelig har været sådan, og jeg kan huske mig, min veninde har også taget lidt om det, når hun ikke var til stedet vores fælles veninde, at vi synes, han var lidt irriterende, og vi synes ikke, han er meget eller det her behandlet hende, som vi synes, at hun skal behandles, så det kan en prioriteret hendes behov, og den slags, men det var jo ikke fordi vi var nervøse, eller at vi tænkte, at han gør hende undt, men det var mere sådan, vi synes godt, at han slakker i forhold til, hvor meget guld han får for pengene.

Og det var der 100% noget, der også påvirket os i forhold til, at vi da godt kunne gå og være sådan, høh, giv hun, havde fundet en, som var federe, og som vi også synes var federe, og som gjorde os glad af at se dem være sammen, men jeg synes ikke, at det vil jeg også sige til personen,

der har skrevet ind, for jeg kan godt forstå, man har det der overbeskyttende gen over for sin bedste vent,

eller veninde i verden, det forstår jeg 100%.

At man har det sådan, at den her person skal behandles, præcis som jeg behandler personen, og præcis som personen behandler alle andre.

Det synes jeg bare ikke, at man kan tælle ad sig at tage med ind i venskabet, og være så stødt omkring noget, at man begynder at lette gå ud over sit vendskab, ved for eksempel ikke at giv dig høre om kæresten, eller ikke at giv dig spørg ind til kæresten, eller ikke at giv dig stødt op om forholdet. Det synes jeg er afligt.

Så du synes, at det skal være mere alvorligt, dårligt for hende, den her veninde, og være sammen med den kæreste, for at man som veninde skal gribe ind og blande sig i relationen.

Ja, også fordi lige her, der føler jeg ikke, at der bliver sagt, at hun har overvejet at tale med hende om det,

og det føler jeg måske også, fordi hun godt selv ved, at det måske ikke er så alvorligt end da, men det er mere end nogle observationer, og nogle meget subjektive holdninger til ham her kæresten.

Og hvis man godt selv er en lille smule et eller andet sted på en lille ø ind i en selv klar over det, og der måske også kan lægge andre ting, måske kan man, har jeg i hvert fald selv prøvet for, være lidt sjalue på, at ens bedste veninde i verden har fået en kæreste,

fordi man er sådan, nej, det her var mit menneske,

jeg vil ikke dele hende med en og slet ikke en, som jeg ikke synes er fed, og så kan man godt lige pludselig få den der brælde på, som er fejlbrælden,

hvor man begynder at måske lægge mærke til flere af de dårlige ting,

fordi det er den rille man er i, fordi man ikke har lyst til at dele,

og jeg kender det, altså jeg kender det 100%, altså der var alt det her,

jeg både er der med at gå rundt og være stadig omkring noget, og komme til at udlægge ting for sig selv,

eller udlægge noget, der er fint til, for eksempel en relation til et andet menneske,

altså kender det 100%, så det er ikke noget, jeg synes, at er mærkeligt eller noget,

men det er bare noget, man skal passe meget på med,

fordi det kan, altså som vi har tallet om før, at vi kan lide ende med at fuck ting rigtig meget op, så er det for ens selv.

Vænder kan gøre, at det gør mindre und, hvis det falder og slår dig, det lyder specielt, men i følge af det psykologiske sejt ud for os sinden, har forskere at undersøge forholdet mellem smerte og kærlighed og få noget ud af præcis det. Her beviser de nemlig, at personer, som har kærlig mennesker i deres liv, følte fysisk spærte på en mindre intens måde, end folk, der er mere isoleret. De mere ensomme mennesker uden mennesker omkring sig, mærket smerten mere alvorligt og blev også mere følesesmæssigt påvirket af dem, end de mere socialt ressourcestærke personer, endnu en grund til at prioritere gået vendeskaber i sit liv.

Det utidt, det der sker, det er, at veninden alligevel vælger kæresten. Altså du har ikke så meget magt i dine vendeskaber til, at du kan bestemme, hvem dine veninder skal forældres sig i eller hver kæreste med, de kommer til at blive kæreste med dem,

de vil overslå op med dem, når de vil lige meget ved, du siger.

Det er i hvert fald min erfaring, der har været mange veninder, der med Ratte har sagt til mig, han er jo ikke en særlig fed kæreste for dig, og det har så ikke gjort nogen sindendt, jeg har slået op med nogen, jeg har slået op, når der ikke var noget som helst tilbage, det får overhold, ikke?

Ja, og det kan jo i hvert fald i måde også gøre, at hvis du sidder og sagde til mig, du ikke synes, at Simon var en god kæreste for mig, for eksempel, så vil jeg afvare sådan, når man er fint,

men så tror jeg så ikke lige, at jeg har lyst til at invitere dig hjem en anden, altså så tror jeg, det er det, der bliver nogen andre, jeg inviterer hver aften smaget, fordi jeg synes ikke, at det er Ratte at vide, at du ikke kan lide min kæreste, når I skal være i samme rum.

Præcis, og det gør faktisk også, det kommer jeg bare til at tænke på nu, at jeg tænkte også over det i den relation, jeg startede med at fortælle om med min veninde, der havde det nær kæreste,

at efter, at hun selv havde blivt mig om hjælp til at slå op, og hun så havde fortruttet det, og gået tilbage,

så havde hun det også lidt æg af med at snakke til mig om ham.

Så vi havde det begge tur mærkeligt i det.

Vi vidste, det var som om, det blev en elefant i rummet, fordi det var også underligt ikke at snakke om den,

og det var det eneste, vi havde snakket om i så lang tid, den her dårlig relation,

og hun var ked af det, og problemerne med ham, og hvad hun skulle gøre.

Og så mødtes vi, og så var det sådan om, det kan vi ikke snakke om længere, for hun var lidt flere over at være gået tilbage,

og jeg vidste ikke, hvad jeg skulle sige uden at lide falsk, for det eneste, jeg havde rigtig følt var, at det var dumt af hende.

Og det kunne jeg ikke sige, og så var det sådan, hvad skal vi så snakke om, hvor det hele følelsen om, vi begge to tænker på noget af noget imens, ikke?

Så det er bare, der anstår far ved at gå ned af den der vej,
med mindre man er virkelig sikker på, at der er ikke noget andet at gøre her, ikke?
Men jeg synes også, det er interessant, det der du siger med, og sådan prøve, og som lydørn,
og dykke lidt ind i sig selv, og sådan mærke efter, hvorfor er det præcis, jeg ikke kan lide ham?
Altså, hvad er det?
Hvorfor er det, jeg har det dårligt med den her situation?
Kan der også være nogle andre ting, der spiller ind, som for eksempel,
jeg føler, at hun er blevet lidt kæresteakredelig, eller jeg er bang for at miste hende, eller noget,
fordi jeg lægger også mærke til, at hun skriver sådan,
husk bare, vi er dårlig kemi,
og kemi synes jeg også virkelig, at noget, man kan arbejde på.
Altså, man kan hurtigt så beslutte sig for,
ej, vi svinger, skulle ikke fuck det her.
Men man kan også gå ind og netop tilpasse sine personlighed lille smule denne her relation,
og denne her situation, og sige, okay, hvad interesserer han sig for?
Så prøver jeg lige at snakke med ham lidt om det.
Så åbner jeg mig lige lidt, så strækker jeg mig lidt,
og så kan det jo godt være, at hun begynder at se lidt mere,
hvad det er, denne her kæreste ser i ham?
Ja, fordi i hvert fald, så er sådan nogle observationer meget farlige.
Altså, det er farligt at stå ude på siddelen, og jeg synes, han er kold.
Okay, men hvordan, eller hvorfor?
Og synes de, at man ender overhovedet det.
Men hvis ikke det er noget hundrede kommet, jeg har sagt,
så kan der jo være sket alle mulige ting,
og der kan være en forhistorie til, at han har snærret af hende på det tidspunkt,
hvor du har været, og som du ikke ved, fordi det skete inden du kom, eller...
Altså, der er jo en helt liv i et forhold, der foregår, som venner og bekendt.
Det er jo ikke ved noget med mindre, at man selv vælger at inddrage dem i det.
Og det er derfor, jeg tror, det er ret farligt, bare sådan at stå og observerer,
uden i hvert fald at være sikker på, at man har alle sine effekter strajt.
Og hvis det er nogle observationer, så er man synes, han er lidt kold.
Så om jeg godt kender, som jeg også har observeret før, og har været sådan,
eller hvorfor svarer han mindene ved denne måde?
Det opbygger bare hele min ide om, hvem han er, som jeg har besluttet mig for,
og jeg synes, er nederen.
Men det skal man i hvert fald spørge mig, tror jeg også.
Og så igen, hvis man synes, at en kæreste er irriterende,
og det er i hvert fald det, jeg har gjort de få gange,
at jeg har haft den fornemmelse med nogle af mine bedste venner.
Så har jeg alligevel været sådan, okay, men hvad betyder mest for mig,
betyder det for mig, at vi har god kemi med en eller anden,
der kæreste med min ven, eller betyder det noget for mig,
at min bedste ven kan se, at jeg gør mig umage for at kunne være sammen med den her person.

Og at jeg gerne vil den person, som de lige nu har valgt, som deres menneske her i verden.
Og hvilken kan...

Altså, jeg føler, at det er en meget stor kærlighedseklaring,
og gør så umage over for nogle mennesker, som ens mennesker har valgt til.
Også hvis det er en ny ven eller et eller andet,
men at man så viser, at man godt vil give dem en chance,
og at man på trods af, at man måske synes, det er irriterende,
gør så umage for at få det tænkende til at rulle,
og for at vise, at hvis du har sagt grønt for ham her eller hen her,
så gør jeg det også, fordi jeg elsker dig, og fordi jeg skoler på dig,
fordi det bringer en måde til en lille smule invaliderende at være sådan...
Jeg synes, de her ting på dine vejene, og måden du bliver behandlet på.
Forstår du hvad?

Hvis jeg er en voksne kvinde, jeg kan godt selv sige, hvis jeg synes, min kæreste er koldt,
det behøver du ikke gå rundt og være suga over på mine vejene.

Det kan jeg egentlig godt selv finde ud af.

Ja, der er noget tillid til hendes egen intuition,
og dømmeevne, og sådan noget, hvor det vil...

Det behøver du jo ikke gå rundt og være hispenslusk over.

Og igen, jeg kan godt forstå det, men jeg tror, man har noget til at bruge sin sønne fornuft,
også her og være sådan...

Er min veninde først og fremmest ved sin fulde fem i sin dømmeevne?

Altså, er der nogen tegn på, at hun er en toxikrelation?

Er der nogen tegn på, at hun er udsat for enten fysisk eller psykisk valg?

Eller er det bare et der, vi har opbygget en form for eventus fortælling om at have ham her?

Han er lidt koldt og irriterende via dårlig kemi, og det irriterer mig så derfor nu.

Ja, og i øvne, så var han lidt i tvivl om, at han vil være kærester i starten.

Hvor det sådan... Det har vi altid været.

Jeg skulle til at sige, at der er også blevet trukket tovtrækningen i mit.

Jeg tror også, at mange gange med frem og tilbage, så vil jeg godt, så vil jeg ikke.

Det er igen, men vi ved ikke alle detaljer, men hvis man skal tage den op sådan overordnet set,
så synes jeg virkelig, at man skal passe på med, hvad man blander sig i,
og man skal passe på med, hvad man anter på andre menneskers vejne.

Kunne du finde på, at er der et snag, hvor du tænker, det ville være en god idé at hun snakket med
sin veninde?

Kunne hun have en snak om det, som var god, og hvor hun fik italesat nogle af de her følelser,
uden at det blev farligt?

Ja, 100 procent, det synes jeg. Men synes du ikke det?

Det ved jeg ikke, hvordan ville du sige det så?

Jeg tror, hvis det var mig, og jeg kender mig selv, hvordan...

Jeg siger ikke, at det var hoved af sådan en person, der har skrevet en harte.

Men jeg kender mig selv rett, hvis jeg først har set mig sur på en eller anden,

fordi jeg netop også er sådan en, så mødes vi én gang, så synes jeg, at vi har dårlig kemi.

Så du skal kring, når han ikke er der, siger, eller...

Jeg synes, han tager lidt dårligt til min veninde, eller sådan...
Og det har jeg altså overhovedet ikke for baggataliseret og lytter en dilemma,
fordi nu taler jeg bare, hvis det her var min egen situation.
Men min hjern kan nemlig spænde rigtig hurtigt.
Og hvis jeg måske i forvejen var sådan lidt ud, jeg har ikke lyst til at dele.
Sådan har jeg det også med nogle af mine bedste venner.
Altså, jeg synes, at det er lidt svært at skulle dele, for eksempel Lasse og Julien med nogen.
Og det er ikke noget med, at jeg håber, de aldrig får en kæreste, fordi det gør jeg.
Men jeg kan godt, om det er med kæreste, eller om det er med nye venner.
Altså, lige dem har jeg lidt besiderisk omkring.
Og godt synes, det er lidt svært.
Og derfor kan jeg godt hurtigt begynde at lave en fortaling op i mit hoved,
hvis Lasse får en ny veninde om, at hun ikke er særlig nice, eller at hun er et eller andet.
Fordi jeg bliver sådan... Skal jeg i hvert fald overbevise mig selv om, at jeg er federe end hende,
fordi at min egen usikkerhed, Jul, gør som sådan gør.
Men det jeg var i for frem til, er, at det er jo altså noget end i mig,
det har jo enten med den stackelse person at køre, som når det venner med Lasse eller Julien.
Det er jo mig, der er sådan, jeg vil have den for mig selv.
Og I er nøderen, fordi I prøver at være venner med dem, når det er mine venner.
Og hvis der på nogen som helst måder kunne være en lille my er noget, eller det her, i det her
dilemma,
så synes jeg i hvert fald sagt, at man kan tale om det,
men så synes jeg, at man skal starte samtalen med at tage udgangspunkt i en eller anden selv.
Fordi så synes jeg, at man kan tale om alt.
Men hvis man... Altså så lad os sige, at det var mig, der skulle sidde og sige noget til Julien nu,
så kan jeg jo være sådan... Jeg kan se, at du har fået en ny work best i år på arbejde,
så det har faktisk ikke det.
Men sådan... Og det gør mig lidt, og det gør mig...
Så Julien, hvis du lytter med nu, så kommer det nu.
Jeg har der været sådan lidt... Ej, jeg er i bange for de bliver bedste venner nu.
Ja, jeg er ikke.
Nå, og så hvad vil du sige?
Så kunne jeg godt sætte mig ned og være sådan...
Julien, jeg kan se, at du har fået hende her den nye veninde over på arbejdet i,
er meget eksplicite på Instagram og laver stories,
og du tagger hende i mange ting, og du deler screenshots for jeres samtaler.
Det gjorde du også altid med mange gange.
Jeg kan mærke, at det gør mig en lille smule chaux og usikker,
og at jeg på en eller anden måde synes, at det får mig til at finde mig osestræklig,
og jeg er bange for, at du kan finde på at skifte mig ud.
Og så vil jeg nok også skynde mig at sige, at det er ikke fordi du har gjort noget,
eller hun har gjort noget,
men jeg begynder at spænde historier op i mit hoved, og derfor har jeg brug for at sige det højt.
Sådan, at jeg på en eller anden måde kan få mandet det her til jorden,

end at det bliver vokset så stort inde i min krop,
og jeg begynder at tage afstand, eller du begynder at tage afstand,
fordi jeg ikke gider at høre, om vi er jo ikke bedste, eller hvad vil jeg?

Ja, klart.

Den måde synes jeg i hvert fald altid, at man kan komme til andre mennesker på,
fordi så starter man jo med et udgangspunkt i sig selv,
og ikke mere pege fingre at være sådan,
jeg synes, at din nye værkbedst er fokring, at jeg tager den.
Hvis det så var lytteren, så vil det...

Altså, det er svare,

det er der svare til det, du lige har sagt med denne her situation,
vil vel være så at sige,

jeg føler, at jeg læser jeres relation på en måde,
hvor jeg ser nogle dårlige ting.

Ej, ej, ej.

Nå.

Ej, det ville jeg aldrig gøre.

Hvad vil du gøre?

Vil du gøre det?

Men jeg prøver bare at oversætte, hvordan kunne det være?

Altså, så ville det være sådan,

fx, jeg er det forkert,

føler du ikke, at han er kold over for dig, eller?

Ej, jeg ville aldrig begynde på det der,

fordi det ville være for personen, hvis jeg var kærest.

Hvis jeg var veninde, der havde en kæreste,

og lad os sige, du kom og sagde til mig,

jeg synes altså simpelthen, at man er kold over for dig.

Hvis jeg sagde til dig,

forleden, da jeg var til midte hjemme hos jer,

så synes jeg, at han sådan snærede lidt af dig.

Var det bare mig, der var galt på den,

eller havde ikke lige været uvenner?

Ja, det følger jeg sagtens, man kan sige.

Men selvfølgelig, jeg synes, at altid man kan tjekke op,

men man skal måske også, synes du ikke sådan,

pas på med, at så skal det være for det ikke,

hvad er sådan, hvad er det nu?

Så synes jeg, at han snærer igen.

Nej, så ville det være for at tage snakken der, ikke?

Så ville det være for, at du så kunne sige,

jamen, vi er lidt et sted,

hvor vi tit bliver uvenner for tiden,

eller han er virkelig presset på,

sige, at der er arbejde, eller derfor er han lidt kort forhovedet,
eller hvad det nu kunne være, og så kunne jeg være sådan,
men hvordan har I det generelt,
at det er et problem, der har været der længe,
eller du keder, at det er over det,
eller sådan, at så kunne man snakke videre ind i det,
hvis man kunne komme med et konkret eksempel,
hvor hun synes, at han havde været koldt,
eller hvad det kunne være.

Jeg tror, at jeg ville starte et andet sted,
hvis jeg skulle åbne lige for det her konkret eksempel.

Jeg tror, at jeg ville være sådan...

Ej, jeg synes, at jeg kan ikke sådan noget,
men jeg har lidt dårlig kemi med søren,
hvis han hedder det.

Jeg ved ikke, om vi sådan...

Hvordan synes du, at vi...

Altså, har en sak...

Altså, du ved, er jeg sådan lidt offent, når vi er sammen,
eller fornemmer du, at vi har det,
at vi er på bølgelængde,
eller synes du også, at det virker som om,
at vi er lidt off over for hinanden,
og det er bare...

Og så er det sådan, det er fordi,
det betyder meget for mig,
at det gør det jo nok i virkeligheden,
eller så havde det jo ikke fuldt så meget for hende.

Men det betyder meget for mig,
at vi på en eller anden måde kunne komme over en,
så jeg ved ikke, om vi kom med et skævt ind på hinanden,
men...

Altså, jeg tror, at jeg ville prøve altid at starte,
med at lægge ansvarer over på mig selv,
og ikke over på verken kæresten,
eller hinanden.

Det bare føler jeg altid at et godt udgangspunkt,
hvis man er den, der kommer med konflikten til bordet,
at man starter med at sige,
jeg ved godt, at jeg selv er en del af problemet,
istedet for at begynde at sige,
jeg synes, din kæreste er problemet.

Vi lever i et stine individualiseret samfund,
og det betyder faktisk noget for,

hvordan vi har venner.
Et amerikansk studie har i følgeudforsk sendet vist,
at det er blevet mere muligt,
at leve et lykkeligt liv uden venskaber,
i den tid, vi lever i nu.
For det at være konkurrencedygtigt,
og få sin basale behov stillet,
så som mad, et siderbo og et godt arbejde,
er vigtigere for menneskers tilfredshed i livet,
end venskaber er.
Studiet viste også,
at det, at samfundet bliver mere og mere individualiseret,
gør, at vores relationer bliver mere skrøblig og flygtige.
Venner kommer og går altså mere i dag end tidligere.
Så hvis du føler, at dine venskaber forsvinder på stribe,
så er du slet ikke alene.
Vi har bare alle sammen samfundets udvikling imod os.
Synes du, at det er vigtigt,
at man kan lide sin venner's kæreste?
Altså er det vigtigt, synes du det?
Jeg synes, det er svært at sige,
fordi det kan give noget rigtig ekstra til relationen,
hvis man godt kan lide hinandens kæreste.
For eksempel, du har det med Lasse og Julian,
så kommer de jo til et hjem til jer,
og så i sammen, og sammen med Simon.
Og de kender også ham,
og de bliver deres venner,
og de bliver jeres venner,
og det hele bliver familiært på en eller anden måde,
når man kan være i hinandens hjem,
og være tæt på hinandens kæreste.
Jeg elsker de venner, jeg har,
hvor jeg får en selvsændig relation til deres kæreste.
Men jeg har også masser af venner,
hvor jeg ikke har nogen relation til deres kæreste.
Altså hverken er en god eller dårlig,
at når jeg møder dem,
så er det lidt ligesom at være sammen med en fremmed person.
Og der kender jeg dem kun gennem,
hvad jeg hører fra mine venner.
Og det er jo sådan,
på en eller anden måde,
så bliver det sig et andet slags venskab.

Altså jeg føler, det er to forskellige slags venskaber,
hvis man også er venner med sin vennings kæreste.
Det kan give noget ekstra,
men du kan jo også lide sig vel,
som at din veninde kan være sengelig pludselig,
så er det jo ikke fordi,
at den relation så dør.
Det er bare en ekstra ting,
du kan sætte på, at det er venskab.
Altså jeg tror heller ikke,
at jeg ser det som noget særligt vigtigt.
Altså der er selvfølgelig forskel på,
at være venner,
eller ikke at kunne få dræv af.
Og så alt ind i mellemmanden.
Altså jeg er der ked af,
hvis der går nogen rundt derude i min omgangskræs,
og synes Simon er det mest forfærdelige fucking menneske på planeten.
Og det vil jeg nok også have det svært med.
Hvis nogen af mine bedste venner eller venner
gav udtryk for os,
hvis nogen ser lidt lidt længere ud i min vennekreds,
for sådan, ja, men jeg synes faktisk også,
at han er fucking nederen.
Altså der vil jeg godt være,
lige at sige, så kunne jeg godt finde på at være sådan om,
så tror jeg skulle ikke, at vi er to,
vi skal hænge ud.
Altså fordi, hvis du ikke kan lide min kæreste,
så kan du heller ikke lide mig, og det.
Nu var jeg i hvert fald selv ved,
hvor god min kæreste er, eller sådan en.
Men man er alle mennesker,
som måske ikke lige har en interesse for,
at skulle blive venner med Simon,
eller et overskud for den sags skyld,
eller haft en mulighed for det.
Det gør mig ikke så meget,
og også omvendt igen med mange af mine bedste venner.
Altså jeg har der spist et par meddage med deres kærester i sernen,
når jeg kommer derhjemme.
Men jeg kommer overhovedsagligt for at besøge min vennerne,
og måske deres børn.
Hun siger jo det her med, at hun ender med,

og sidder og følger sig som en dårlig vennerne,
fordi at hun ikke har lyst til at spørge ind til ham,
hun gider ikke høre om ham,
og hun gider ikke se ham.
Men synes du ikke også, at man er en lidt dårlig vennerne?
Jeg ved ikke, jeg synes måske det er...
Altså jeg synes måske, man kan dele tingene op,
og jeg synes, en ting er ikke at gider se ham.
Jeg har mange venner, hvor jeg ikke ser deres kærester.
Det er altså ikke et statement, det behøver ikke være et statement.
Det kan godt være helt normalt ikke at se sine vennerne kærester.
Det er også mest det andet, jeg tænker på.
Det er det der med, ikke at vil snakke med hende om ham.
Det synes jeg er problematisk.
Det synes jeg også.
Men også hvis man allerede sidder og følger sig som skurken,
så er man som regler lidt også skurken.
Nogle gange i hvert fald.
Og den her situation minder mig meget om de gange,
som vi også har talt om før,
hvor jeg har været sjalup på nogle af mine venner.
Altså over noget, som de har haft,
eller det er misundeligt.
Jeg har været misundelig på, at min veninde har fået et eller andet job.
Og hun vil gerne tale og tale om det,
og alle mine andre venner sidder og gejler en stemning op,
og jeg sidder og surger mulig over at høre noget,
fordi jeg ikke ved at høre om det her,
fordi det er for mig at følge mig dårlig til pas,
fordi jeg er misundelig.
Eller fordi jeg vil ønske det på mig.
Eller fordi jeg ikke kan unge hende det,
fordi jeg gerne selv vil have et nyt job, for eksempel.
Og det er bare en grim situation af net shows.
Altså, og det er jo faktisk i virkeligheden det værreste,
fordi folk kan jo som regel godt selv finde ud af den.
Jeg synes, det er nemt at mærke på folk,
så taler du min succes ned, spørger du ikke ind til den,
lukker du ned for den,
vil jeg selv prøve at åbne op for det og sådan noget.
Så får jeg det lidt ubehageligt,
og så kan jeg godt mærke, at der er noget galt i vores relation.
Og det er jo det, der sker, hvis man sidder,
om det er job eller en kæreste.

Men det er der, man lige fuldstændig sidder og så nær,
jeg gider ikke at tale om ham,
jeg gider ikke at spørge ind til ham,
jeg gider ikke engang at gå glod på ham, eller sådan.
Så opfører man sig jo ikke særlig pænt,
hvis nu at i hvert fald hende har vininen.
Og jeg tror også, at hun kan jo godt mærke det.
Altså, denne her vininen kan jo godt mærke,
at du snakker aldrig om,
hvor er det fedt, at de er flyttet sammen nu,
eller ej, hvor spændende, at de måske gerne vil have børn.
Eller ej, hvor er det sødt er ham,
at han køber blomster til dig på valgetegnens dag.
Altså, hun kan jo godt mærke,
at du undgår alle samtaler om ham,
at du aldrig roser ham,
at du ikke griber bolden, når vininen siger,
ej, jeg har forfældst skrivet ham for tiden,
eller whatever, hvad det nu kan være,
ikke at den ikke bliver grebet,
at den ikke bliver fuldt op,
at du ikke spørger ind.
Det ligger man jo mærke til.
Og det er der, det bliver rigtig farligt,
fordi hvis man så sidder
og har det på den der måde,
og gør de her ting,
men ikke i talesætter, hvorfor,
så er det jo der, hvor at man,
som den anden veninde,
jo ret hårdt, det kan være sådan,
så tror jeg bare heller,
jeg vil bruge tid sammen med nogle mennesker,
som, som jeg synes, er glade for mine vejene,
eller som vimmer det godt,
eller som er interesseret i,
hvad jeg går under og laver med min kæreste.
Fordi når man er en voksenperson,
som virker ud fra de her andre,
de har været venner i 20 år,
og har brudet sammen,
eller har været kærester i noget tid,
så er man jo meldt sammen på en måde,
hvor det er lidt svært,

ikke lige at komme til at smide en bemærkning
om sin kæreste i nye og næ.

Og jeg tror bare,
det er det i sidste ende,
at hun skal passe rigtig meget på,
hende, der sidder i situationen,
og har skrevet herinde,
med ikke at mæsse veninden på det der.

Ja.

Okay, så for at lide at afrunde vores snak,
og følge op på de poængder og rød,
vi kommer ud under vejs,
så det, vi har kommet frem til,
det er, at det første,
der er vigtigt at gøre,
det er lige at tjekke sig selv efter,
mærke,
hvorfor er det egentlig,
at jeg har det sådan her?
Er det 100% ham,
eller er det bare noget,
der har vokset så stort i mit hoved,
er der måske noget chelousi inden blandet,
en frygt for at miste hende,
eller er der nogen andre ting,
det handler om,
som måske ikke er så meget ham.
Og den næste ting er,
hvis det virkelig er alvorligt,
altså hvis han udøver en form for psykisk vold,
eller gaslighting,
eller gør et eller andet,
som du kan se nedbryder din veninde,
så er det klart,
så må man gerne blande sig i sine relationer,
og sige noget,
men hvis det ikke er det,
hvis det er en kemi ting,
og du synes,
han var lidt langsomt,
til at blive kærester med hende,
og i øvrigt så synes du,
det kan være særlig sjovt,
når I hænger ud,

så skal der være noget lidt mere seriøst,
for at man går ind og blænder sig.
Ja, så må du tage med nogen andre om det.
Ja.
Og så nummer tre ting,
at man behøver ikke se sine veninderskærestes,
ikke særlig meget i hvert fald,
man kan godt helt fint have rigtig gode nære relationer,
med mennesker,
hvor man ikke rigtig kender deres kærestes,
eller har en selvstændig relation til dem,
så det er fint,
at du ikke,
du må gerne undgå ham lidt,
altså så længe du kommer til hendes fødselsdag,
og du ved ikke baler på vigtige tidspunkt,
der er i hendes liv,
men det er fint,
at du ses mest med hende,
når han ikke er der.
Men det, man til gengæld ikke må lavere med,
det er at snakke åbent,
og kærligt med sine venner,
om alle de ting,
der betyder noget for dem i deres liv,
og det er altså inklusiv parforhold.
Så vores råd er,
enten,
og slib det,
slib stadigheden,
og siger,
nu beslutter jeg mig for at være den groveninde,
jeg gerne vil være,
og så snakker jeg med hende,
også med hendes parforhold,
og er sød,
og i orden omkring det,
og tænker, at der måtte være noget dejligt i ham,
siden at hun har valgt ham.
Eller også, hvis de vokser så større,
og du bliver ved med at se ting,
og du synes, han er kold over for hende,
og kemin bliver endnu dårligere,
så prøver at tage den her,

sådan lidt forsigtige snak,
og åbne op for det,
og se, om hun har lyst til at sige nogen ting,
hun har selv har født,
om ham,
og måske ham og dig.
Talen med nogen,
at de andre veninder i måske har om det,
altså har de samme opfattelse.
På den måde kan man jo også hurtigt
lige blive lidt afkræftet.
Hvis de er sådan der,
nej, vi synes,
vi har virkelig lige set,
eller det har vi ikke lige lagt mærke til,
eller noget,
så er der jo,
altså igen,
en ret stor sandsynlighed for,
at det er noget,
man har kommet til at spænde op i sit hoved.
Og jeg synes egentlig,
til sidst er jeg også bare ved at sige,
det lyder jo på mange måder,
og som om hun på en eller anden måde,
skal godt selv lidt ved det,
ved at kalde sig selv stede i,
og sige, at man er bange for,
man er en dårlig veninde,
og sådan noget.
Altså så føles det,
det er i hvert fald det,
når man selv sidder med de følelser,
og godt ved,
man har tendens til at være
lidt stadig af stolt,
eller godt kan mærke,
at man måske ikke er helt,
opført sig helt så kærligt og sødt,
som man ville ønske på en gjorde,
så er det som ret,
der hvor man skal prøve at give slip,
synes jeg i hvert fald,
på de der grimme monsterfølelser,

og så være sådan,
nu ligger det skudt i væk,
fordi jeg kan godt selv se,
det måske er mig, der er lidt, altså.
Ja, for worst case scenario er jo,
at du ender med at miste
den rigtige gode veninde.
Ja, præcis.
Det er nemlig det,
monsteret kan gøre.
Ja.
Monsteret.
Skal vi sige forvælder tak for i dag?
Det synes jeg,
kigger jeg lige på pærdekaden igen.
Ja, hvad tænker du?
Er den vokset på dig?
Nej, stop nummer hele tiden,
og for at sætte noget små med,
jeg synes den var grimt,
og jeg synes jeg blev ikke.
Altså, jeg synes jeg ikke,
det var overhovedet ikke.
Tak for i dag,
og shout-out til alle jer,
som kæmper med at have veninder med
fucking presskaster.
Hvis du har et vinskæbs spørgsmål,
du gerne vil have hjælp med her i podcasten,
så send det til en af os på Instagram.
Så kan det være,
at det er dit spørgsmål,
som vi tager op i næste uge.
Mit navn er Maria Jansal,
og mit navn er Ida Sofia.
Du har lyttet til 112 for vinskaber
i lyttesfød.